

2011. MÁJUS–JÚNIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 8. ÉVFOLYAM 5-6. SZÁM

Zúgó szélnek zendülése

*„Teremtő Lélek, légy velünk,
Látogasd híveid szívét!*

*Töltsd malaszttal a kebleket,
Melyeknek alkotója vagy.”*

(Grabanus Maurus – ford.: Babits Mihály)

Amikor a Szentlélekről szólok, tudom, nem erőről van szó, hanem a legerősebb, leghatalmasabb személyről: Istenről. Óvatos és megfontolt legyen tehát értelmem és nyelvem, nehogy vétsek a harmadik parancsolat szigorú tilalma ellen: „Ne mondd ki hiába Istenednek, az Úrnak a nevét!”

Sokan és sokat vétkeztünk, amikor hivatkoztunk rá, hogy „nekem a Lélek azt mondta... kaptam egy kijelentést a Szentlélektől... szólt hozzám az Úr a Lélek által... ilyen kinyilatkoztatást kaptam a Szentlélektől...” – és így tovább. – Hány és hány hazug állítást hallottam már. Mennyi hamis és fals bizonyítékot és bizonytságot mondott ki már a szám, amikor semmi közöm se volt a Szentszellemhez, de hitelesnek akartam látszani, többnek, nagyobbak, erősebbnek, mint amilyen vagyok.

Úgy gondoljuk néha, hogy a Szentlélek az erősek ajándéka, holott tapasztalatból tudhatjuk, hogy amikor csekélynek, parányinak és méltatlannak érezzük és valljuk magunkat, akkor érinti meg szívünket, nyelvünket a „drága Lélek”. – Pál apostol ezt így éli át: „mert amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős”. – „Az én erőm erőtlenség által ér célhoz” – mondja neki Jézus (2Kor 12:9-10).

Úgynevezett „kedvenc” igeszakaszok számomra Isten nagy formátu-

mú szolgálóinak elhívási történetei. Ismeri ezeket minden bibliás ember, elég, ha a neveket emlitem: Ábrahám, Mózes, Ézsaiás, Jeremiás. Ki-ki hozzá teheti a maga példaképi személyét.

Csak egy-egy villanás az életük-ből! „Százestendő embernek lehet-e gyermeke? Vagy Sára kilencven éves létére szülhet-e?” – „Nagyon megszorítom utódaidat... nagyon sok nép atyjává teszel”. (Ábrahám) – „Ki vagyok én? Nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok én” – (Mózes) – „Jaj nekem! Elvesztem! Mert tisztátalan ajkú vagyok!” (Ézsaiás) – „Ó, Uram, Uram! Hiszen nem értek a beszédhez, mert fiatal vagyok!” (Jeremiás).

De melléjük állt a Szentlélek, és alkalmassá tette őket. Tehát Isten pártfogásába vette az erőtlenekeket és méltatlanokat, és nagy dolgokat vitt véghez általuk.

Mi minden megtörténik egy-egy gyülekezetben napjainkban! Ahol Isten Lelke helyett emberi indulatok, szándékok, nagyvási hóbortok, „kivagyiság”, duzzadt öntudat, féltelen erőszak és fertőzött eszközök, pénz, cinkosság, csúsztatás, kiskapukon besurranó csalafintaság jutnak előre és kerülnek uralomra! – Azt mondod erre: Ilyen csak a „világ”-ban található, mert ez a világi élet! Igen, én is ezt mondom, csak én máshol látom lenni a világiasság határait.

Itt a pünkösöd! Nem lesz gyülekezet, ahol el ne énekelnék pünkösdkor: „Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!” Drága Testvérem! Ne csak énekelj ezt, hanem könyörgő imádságod legyen, és tárulj ki előtte,

fogadd be, változz meg, jusson uralomra benned a Szentlélek!

Létkérdés közösségünkben ma ez, hogy kinek az uralma alatt élünk. Evangélikációs istentiszteletek száza „zajlanak” országszerte ebben az évben is. A tervezők kire alapozzák reményeiket? Jól megszervezett stratégiákra, lelki „hadsereg”re”, akiket képzett vezetők irányítanak? Vagy Isten Szentlelkére, aki egyedül adhat áldást odaszentelt életünkre, vagyis az Úr Jézus Krisztus kegyelme által fehérre tisztított személyiségünkre?!

Úgy mondták ezt a „régiek”, hogy „oltára tettük az életünket, és hálásak voltunk, hogy égő áldozat lehetünk Isten Országá s szent ügye érdekében” – ezen elgondolkozva és ettől felbuzdulva olvassuk el a következő három igeverset!

„Ezért tehát mi is, akiket a bizonyosságtevőknek akkora fellege vesz körül, tegyük le minden ránk nehezedő terhet, és a bennünket megkörményező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázzattal nem törődve – vállalta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbára ült. Gondoljatok rá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelkekben megfáradva el ne csüggedjete!” (Zsid 12:1-3)

Vizsgálom ünnepléseinket. Karácsony az érzelmek „áldott” ünnepe. Szeretet, öröm, békesség! – Húsvét az étel-ital „drága” ünnepe. Húst veszünk, eszünk, tavaszi lelkesedéssel megmámorosodunk, vagy

megújulunk. – Pünkösd. Mit ünnepelünk? Sokan nem is tudják. Kevesen tudják. Az utca emberének fogalma sincs!

Ünnepelünk pünkösdkor. Mit? Kit? – A Szentlélek kitöltetésének ünnepe ez! Múltban és jelenben egyaránt. De Ő most talán nem is azt kéri, nem azt várja, hogy ünnepeljük, hanem hogy képlékeny, engedelmes, alázatos eszközként újra felajánljuk neki, átengedjük hatalmának egész lényünket, személyiségünket, érzelmevilágunkat, akaratunkat, erőtlén testünket, féltett pénztárcánkat, értékeinket, otthonunkat, terményeinket, autónkat, időnket. Ki-ki folytathatja kedve és odaszántsága szerint a felajánlását!

Teremjük meg a Lélek gyümölcsseit! Lehetőleg mindennap, és lehetőleg mind a kilencet (Gal 5:22-23)! Mert ezek együtt „a” gyümölcs. Fogadjuk el, fogadjuk be ajándékait! Ajándékot nem annyira kérni szoktunk, mint inkább kapni. A kapcsolat őszinteségét és mélységét minősíti az ajándék. És ha ő adott ajándékot, engedjük, hogy kibontakoztassa bennünk még akkor is, ha azért másvalamiről le kell mondanunk.

Van, aki nagyképűségnek tartja, szerintem viszont természetes, hogy tudjuk, tudatában vagyunk annak, milyen ajándékot kaptunk a Szentlélektől. Becalél és Oholiab a képzőművészet sokrétű adományát vették át Isten Lelkétől (2Móz 31:2-4). Engem arra méltatott az ő kegyelmesége, hogy nyelvemmel, beszédemmel, tollammal, írásommal, rímeimmal, verseimmal, pasztorációmmal, tanításommal, igehirdetésemmel szolgáljam őt és szent ügyét, vagyis Magyarországot és Isten Országát (Ef 4:11).

Testvérem, pünkösd ünnepe következik. Szánj rá egy kisidőt, gondold át, mit kaptál, mivel tartozol, hogyan gazdálkods az ő javival, kincseivel, ajándékaival! Számold meg, hogy elszámolhass vele!

Gerzsenyi Sándor

Bemerítés Pesterzsébeten

A fehérruhások az imaház parkolójában a lelkipásztorral

A húsvét vasárnap kettős ünnep volt idén gyülekezetünkben! Nem csak Krisztus föltámadására emlékezhettünk, hanem hat új testvérünk bemerítésére is ekkor került sor. Hálások vagyunk Istennek, hogy újabb hat fiatal ismerte föl, hogy nagypénteken Jézus értük is vállalta a kereszttutát. Hitüket, Jézus parancsa szerint, bemerítéssel pecsételték meg, a zsúfolásig megtelt imaházban.

A bizonyágtevők sorát a három legfiatalabb bemerítkező kezdte: Kovács Ákos, Baka Flóra és Lovász Petra. Mielőtt meghallgathattuk volna megtérésük történetét, közösen elmondták az Apostoli Hitvallást.

Kovács Ákos mindössze 11 éves, de fiatal kora ellenére őszinte hitről tett tanúságot a gyülekezet előtt: „Egyszer, amikor édesapámmal mentem délutáni istentiszteletre, elmondtam neki, hogy hiszem, hogy az Úr Jézus Isten Fia, meghalt a bűneimért a kereszten, hogy nekem örök életem legyen. Elmondtam neki, hogy szeretném Őt követni. Erre ő ezt válaszolta: Akkor kezdj el járni törekvők órájára. Úgy döntöttem, húsvét napján

új életet kezdek. Jézust követem a keskeny úton életem minden napján.”

Lovász Petra szintén az erzsébeti gyülekezetben cseperedett fel. Megtérése előtt sokat foglalkoztatta a gondolat, mi történne akkor, ha Jézus visszajönne, és őt készületlenül találná. Egy őszinte beszélgetés az édesapjával indította el benne is a vágyat, hogy keresse a lehetőségét a megtérésnek. „Február 27-én volt az első törekvők órája a délutáni alkalom után. Izgatottan vártam barátaimmal, vajon mi fog történni. Miután már eltelt pár alkalom, megkérdezte tőlünk Misi bácsi, mikor legyen a bemerítési alkalom. Mindnyájan azt feleltük, hogy minél előbb. Már alig várom, hogy megtapasztaljam, milyen érzés a bemerítő medencében állni, és átadni bűneimet az Úrnak és elindulni a keskeny úton.”

Baka Flóra szintén kiskorától részt vett gyülekezeti alkalmakon. A bibliaköri tanítások, prédikációk és nem utolsó sorban szülei, nagyszülei példája buzdította őt is megtérésre, akárcsak a barátait, Petrát és Ákost. „Úgy gondolom, hogy itt

A bemerítés képei: 1. Baka Flóra 2. Kovács Ákos 3. Lovász Petra

az idő, hogy bemerítkezzem. A törekvők óráján értettem meg azt, hogy az Úr Jézus értem is meghalt a keresztfán és felvette a bűnemet. Külön öröm számomra, hogy a kereszténység legnagyobb ünnepén, húsvét napján merítkezhetek be. Nagyon örülök annak, hogy én is itt lehetek, és tudom, melyik úton akarok járni!”

Mindig nagy öröm a gyülekezet számára, ha fehérruhások állnak a bemerítő medencében, de külön hálásak vagyunk azokért a megtérőkért, akik nem közöttünk nevelkedtek. Ez nem azért van, mert kevésbé értékesek azok, akik kisko-

ruktól kezdve rendszeres résztvevői az alkalmaknak! Hiszen minden szülő legfőbb imatémája, hogy a gyermeke minél előbb eljusson erre a döntésre.

De Jézus mennybemenetele előtt azt a parancsot hagyta tanítványainak (így nekünk is), hogy tegyenek tanítvánná minden népet! Így nem elégedhetünk meg azzal, hogy a gyülekezet összes bibliakörösét bemerítjük (bár kegyelmi ajándék ez is!), Istentől rendelt küldetésünk, hogy megismertessük az evangéliumot azokkal, akik még Jézus nélkül élnek az életüket! A másik három fehérruhás már felnőttként

döntött Krisztus mellett. Az ő bizonyágtételeiket teljes egészében közöljük. Gyermekeként nem baptista családban nevelkedtek, de Isten kegyelmének és hűséges szolgálójának köszönhetően ők is megtérésre juthattak!

A bemerítés és igehirdetés szolgálatát dr. Almási Mihály lelkipásztor testvér végezte. A gyülekezet mély áhítattal és csendes imádsággal követte az eseményeket.

Ezúton is kívánok minél több áldást és örömteli megtapasztalást új testvéreinknek a hívő életükben!

Taligásné Rákosi Márta

BIZONYSÁGTÉTEL

A nevem Szabó Aliz, 20 éves vagyok, egyetemista Budapesten. Keresztény családban nőttem fel, a szüleim – hála érte – kivételes emberek, istenfélelemre neveltek egészen kisgyermek koromtól fogva.

Vasárnaponként gyülekezetbe jártunk, a mindennapjainkat a küzdelmek ellenére is átítatta a hit és a szeretet. 14 évesen – idén hetedik éve, hogy Budapestre kerültem, azóta a Zeneakadémián tanulok. Az utóbbi néhány évben egyre erősebb bennem a vágy, hogy Krisztus elpeccsételt tanítványa legyek, tudom, hogy Hozzá akarok tartozni, hiszem, hogy értem is meghalt és feltámadt. Megtérésemet nem tudom pontos dátumhoz kötni, de arra emlékszem, hogy eldöntöt-

tem: nem akarom többé magam irányítani az életem, így imáimban arra kértem az Urat, vegye át Ő ezt a szerepet. Ezen a döntésen áldás volt akkor, és most is áldás van, Isten gondoskodik rólam minden nap, minden helyzetben.

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezetre Ivetten és Jocón keresztül találtam, nagyjából fél éve. Örültem, hogy itt szeretet vesz körül, egyre jobban megszerettem a gyülekezetet, három hete pedig az Úr és Misi bácsi hívására úgy döntöttem, ide is szeretnék tartozni. Hálás vagyok, hogy többéves küzdelem után végre megtaláltam a helyem.

Tudom, hogy még sok nehézséget, próbát, kísértést kell megtapasztalnom, de azt is tudom, hogy Isten átsegít mindezen kegyelmével, és közben épít és erősít.

Hiszem, hogy a keresztség által eltemettünk a halálba, hogy amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járunk.

Nincs a világon szebb és boldogabb élet, mint szeretni az Urat, a mi Istenünket teljes szívünkkel, teljes lelkünkkel, teljes elménkkel, teljes erőnkkel.

Szabó Aliz

Megtérés

Budapesten születtem, reformátusként kereszteltek meg. Akkoriban olyan egyéves lehettem, de nem konfirmáltam soha, mint ahogy soha nem jártunk imaházba, se én, se a családom. Van egy ikertestvérem, és még rajta kívül három testvérem, mindegyikükkel nagyon jó a kapcsolat, mondhatom, hogy összetartunk mindenben. Természetesen a szüleimmel is nagyon jó a kapcsolat.

2003 áprilisától kezdtem el Balla Attila családjánál dolgozni. Kellott valaki olyan személy, aki hozza-viszi a gyerekeket az iskolába, főz és mos rájuk, stb. Mindezt nem egyedül csináltam, hanem az Attila unokatestvére eljött Erdélyből és ő is náluk dolgozott elég hosszú ideig. Az Attila családja hívó baptista család. Amikor ők mentek imaházba akkor én is mentem velük. Telt, múlt az idő és én teljesen átformálódtam. Legfőképp Attilának köszönhetem, mert ugye azzal, hogy mindenért hálát mondtunk Istennek, egyre közelebb kerültem Istenhez.

2004 nyarán azonban kimentem a családdal Amerikába vakációzni, nagyon sok helyre elmentem kirándulni velük, többek között a kolorádói YMCA táborba. Ez egy híres keresztény tábor, ami 6 évente kerül megrendezésre. Az Alhambrai Baptista Gyülekezetből is nagyon sokan eljöttek. Nagyon jó volt a táborban, sok közös programon részt vettünk.

Minden nap többször volt istentisztelet, melynek egyike során megtanultunk egy nagyon szép éneket Mike Sámueltól. A címe: A versenypálya.

Miután egyre többször énekeltük – hisz a cél az volt, hogy megtanuljunk –, akkor éreztem minden egyes sor után, hogy én az Úr Jézust szeretném követni mindenben és az ő útján járni. Tulajdonképpen én ott és akkor tértem meg, mert „ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami előttem van, annak nekifeszülve, futok egyenest a cél felé”. Ez igaz volt az én régebbi életvitemre, mert azelőtt a világi emberek életét éltem. Nagy öröm számomra, hogy most már egyenes út van afelé, hogy bemelegítek.

Amikor elkezdünk járni ebbe az imaházba akkor mindig azt éreztem és érzem mind a mai napig is, hogy nagyon jó lenne egy közösséghez tartozni, ezalatt azt is értem, hogy szerettem volna már bemelegíteni. El is kezdtem tavaly járni törekvőkre, jártam egy darabig, aztán a többieknek vizsga időszakra kellett készülni és emiatt vége lett. Nagyon sajnáltam, mert szerettem járni. Idén nagyon megörültem, hogy újra lesz törekvők órája és újra elkezdtem járni. A második alkalommal a lelkipásztor megkérdezte tőlem, hogy szeretnék-e bemelegíteni. Számomra teljesen biztos volt, hogy igen, igen, igen, mert szeretném az Úr Jézust mindenben követni.

Papp Szilvia

A családommal tavaly tavasszal költöztünk Egerből Pesterzsébetre.

Három évvel ezelőtt már jártam a Pesterzsébeti Baptista Imaházban. Akkor a feleségem rokonainál szálltam meg hétköznapiokon, mivel Pestszentlőrincen dolgoztam. A nagybácsival a csütörtökönként tartandó Bibliakört látogattam egy fél éven keresztül. Tavaly is munkavégzés állt a költözésünk háttérében. Pesterzsébeten találtunk megfelelő lakást, így egyértelmű volt, hogy a helyi imaházat fogjuk látogatni. Közös ismerősökre is hamar fény derült egy régi iskolatárssal való találkozással. Így máris otthon éreztem magam. Az Egri Gyülekezetből a Pesterzsébeti Gyülekezet lett az új családjunk.

Istent mellőző családban nőttem fel, materialistaként. Csak a logikus dolgokat, magyarázatokat fogadtam el. Minden kérdésre választ kerestem, minden áron. Az igazság szószólója, őszinteségre és becsületes életre törekvő, a hazugságot elítélő. Botlásaimkor beismertő, tisztázó magatartású. Jó példát láttam a szüleimtől, követendőnek tartottam.

2007. december végén, családi beszélgetés során ismertem meg az egri lelkipásztort. Az akkori lelki mélypontok, érzelmi, anyagi válságok elől szenvedélybe menekültem. Menekültem a nehézségektől. Felemelő érzés volt a lelkipásztorral történt beszélgetés.

Rácsodálkoztam, hogy Istennek az én életemmel is nagyszerű terve van. Ennek következtében elkezdtem az egri gyülekezet alkalmait látogatni, sorozatosan megtapasztalni, ahogy a Biblia megelevenedik az életben, a családom életében.

Többszöri felbuzdulás, majd visszazuhanás következett. Segítséget kértem, kaptam. „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem” (Pál levele a Filippiekhez 4,13). Mégis úgy éreztem, hogy magam maradtam. A nehézségekből menekülve elutasítás, majd újrakezdés, és megint min-

den a feje tetejére állt. Lelkileg kiegyensúlyozott és zavaros időszakok váltogatták egymást.

Az aggodalmak és az állhatatosság hiánya rossz gyümölcsöt termelt az életemben. Mégis felcsillant a remény az életre. „Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban” (Pál levele a Filippiekhez 4,6-7).

Több alkalommal bebizonyosodott az életemben, hogy a hihetetlen, a természetfeletti is megtörténhet olyan helyzetben, problémában, amire nincs természetes megoldás. Félrehívás, a családomtól távoli munkavégzés, amely időszakban olyan változások indultak el, amik egyébként nem történtek volna meg. A táplálék: Isten ígéje.

A feleségemmel 2003-ban ismerkedtünk meg. Sokat költöztünk, sok mindent végigcsináltunk, csodáltak minket, amiért

végig mentünk a próbáinkon, de sokszor bele is buktunk. Ami hiányzott, hogy ha jöttek a nehézségek, nem Jézusba kapaszkodva fogtunk össze. Tudom, hogy már van, amiben változtam. Azt is tudom, hogy még miben kell változnom. Azzá a férfivá és férjjé akarok lenni, akinek Isten tervezt. Családi problémák, gyengeség, elbukások, de szabadulás a függőségektől, szembenézés a próbákkal.

Isten kegyelme óv, segít. Ha a társammal, az Úr Jézussal kézen fogva visszük az Atya elé a problémáinkat, áldásaiban dúskálunk. Kaptunk állást, a gyermekeink egészségesek, tisztelnek minket a munkahelyünkön, lakást kaptunk.

„Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárrassa rátok, hogy mindenütt, mindenkor minden szükségessel rendelkeztek és bőségben éljeteztek minden jó cselekedetre.”

(Pál második levele a Korinthusiakhoz 9,8).

Németh Ferenc

Az ünneplő gyülekezet egy része

Gerzsényi Sándor KÁNAÁN KÖZELÉBEN

*A Nébó-hegyen tikkasztó a hőség.
Kelet felől hóhullám hömpölyög.
Elérte már az Abarim sziklái.
Lépésenként zihálva küszködök.*

*Félelem fészkelte szagató szívembe.
Már-már a reménység is elhagyott.
Lesz erőm, hogy a vágott csúcsra érjek?
Verejtékezem. Nyugtalan vagyok.*

*E kőpadkán most leülök pihenni.
Csüggedt lélekkel múltba révedek.
Áttekintem a megtett hosszú utat.
Kimondom és dicsérem nagy neved!*

*A csipkebokorból hangzott először
Hatalmas hangod: Azt mondtad: „VAGYOK!”
Azóta látlak, érzek, szeretlek,
És számodra elérhető vagyok.*

*Elhívtál akkor, s nyomban el is küldtél,
De megígérted: „Én veled leszek!”
A félelemtől reszketett a szívem,
Mégis rám bíztad hívó népedet.*

*„A VAGYOK küldött engem tihozzátok!”
Ezt kellett mondanom minduntalan.
Tombol a bűn, üvölt az ateizmus.
Holtomig el nem halkulhat szavam.*

*Lehetőség volt, hogy félreálljak...
De legyek Egyiptom kis hercege?
Amikor itt a Nagy Király barátja
Voltam, vagyok?! – Ez sokkal szebb rege.*

*A teremtő Úr szent hatalma védett.
Ő tett érettem számtalan csodát.
Tudom, mindvégig méltatlan maradtam,
Mégis mehettem nyomában tovább.*

*Ő volt mindig a nyugalom s a béke.
Én meg a türelmetlen ostoba.
Ilyenkor mégis szelíd karja védett,
És nem sújtott rám dühöd ostroma.*

*Próbáltam megismerni, megszeretni
Parancsait, rendelkezéseit.
Az Út végén most így könyörgök mégis:
Bocsásd meg hűtlen szolgáló vétkeid*

*Még néhány forduló, és Nébó csúcsán
Elém tárul az ígért Kánán.
Tejjel és mézzel folyó föld vár ott ránk,
Mit népednek készítetted, Atyám.*

*Mózes, a bölcs, hűséges és szelíd
Azon a napon mégis kint rekedt...
De kérlek, mondd: „A Fiú érdeméért
A menny kapuját megnyitom neked!”*

„Szőkepusztás” találkozó

Ez alkalommal úgy szólok Szőkepusztáról, hogy legalább 200 kilométer választ el bennünket a helyszíntől, ahol a régi szép események történtek. Már is mondom a lényegét! – Május második vasárnapján baráti-testvéri összejövetelt tartottunk Pécelen, az imaház kistermében. Hálaadó lelkülettel voltunk együtt vagy húszan, mégpedig egy kedves nőtestvérünk meghívására, aki a fent említett településről származik.

Éreztük és tapasztaltuk, hogy Jézus Krisztus ült a fő helyen, de valahol középtájon ott ült Beke Ibolya – „nővérünk” is, akit születésnapja alkalmával kívántunk köszönteni. Nem illik elárulnom az L utáni X-ek számát, magunkról viszont nyugodtan leírhatom, hogy többnyire „hetvenesek” időztünk együtt.

Mi sem természetesebb, mint hogy a „libici szomszéd”, Almási Mihály atyánkfia volt a szóvivő. Köszöntötte az ünnepeltet. Azután mindenki elmondhatta Szőkepusztával kapcsolatos emlékét, élményét. Többnyire Beke Sámuel bácsiról, Ibolya édesapjáról „adomáztunk”. Sorban elmondtuk a történeteinket, ha nem a bácsiról, akkor Ibolyáról, az édesanyjáról, vagy a régi gyülekezetben valakiről.

Mintegy háromnegyed évszázad választ el bennünket az akkori véres, zavaros történelemtől. Ma már nincs is a térképen ilyen nevű település, mint Szőkepuszta. A helyén ma erdő található. Amikor eluralkodik a gonoszság a társadalmakban, minden pusztulásra van ítélve. Megrendült szívvel emlékez-

tünk azokra a fiatalokra, akik – a gyülekezetből – az akkor dúló háborúban estek el. Ugyanígy a kitelepített, vagy elmenekült családokról is.

De az is nyilvánvalóvá lett, hogy Isten az ő gyermekeit különleges eszközökkel védelmezi és vezeti. A falut letarolták a fegyveres és politikai csatározások gonosz erői, a szőkepusztai kis közösség azonban, mintegy 25-30 család, megtapasztalták, amit Mózes ekként foglalt szavakba:

„Lásd eléd adtam ma az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. Ezért parancsolom ma neked, hogy szeresd Istenedet, az Urat, járj az ő útjain, tartsd meg parancsolatait, rendelkezéseit és döntéseit, és akkor élni és szaporodni fogsz, mert megáld téged Istened, az Úr azon a földön, amelyre bemegy, hogy birtokba vedd” (5Móz 30:15-16).

Ibolya édesapja, Beke „Samu bácsi” példamutató életével került a kor istenfélő hithőseinek népes táborába. Ő nagy „ének-zene-mester” volt a buzgó kis gyülekezetben. Ránk maradt egy kézzel írt és kottázott énekeskönyv egyik ütött-kopott példánya. Valamennyin kézbe vettük, nagy érdeklődéssel lapozgattuk a drága relikviát. Egy testvér megjegyezte, hogy hat-nyolc ilyen könyvecske is készült Samu bácsi „műhelyében”. Majd szó esett azokról az ének-zene-tanfolyamokról, melyet a kis gyülekezetben Héthalmi Páth Károly művész-testvérünk tartott a „világ végén” élő fiatalok számára.

A baráti beszélgetés – természetesen – fehér asztal mellett zajlott. Ibolya „néni” Kanadában él, és meglepett bennünket egy-két ottani ételkülönlegességgel is.

Azzal az énekkel zártuk az alkalmat, amely egy felhívás: *„Emlékez vissza az útra, és Megtartódat áldd!”* – Miközben áldjuk az ő nagy kegyelmét, egy meghívással zárom soraimat:

Szőkepusztán július 31-én lesz a következő konferencia, melyre szeretettel hívjuk és várjuk érdeklődő testvéreinket!

Gerzsényi Sándor

Akik együtt öszülnek Ibolyával

(A képet Gerzsényi Sándorné készítette)

MEGHÍVÓ

Ebben az évben is a szokásos időben július utolsó vasárnapján **31-én** tartjuk a **SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIÁT** az újjáépített imaházban, 10.30 órai kezdettel.

A konferencián megemlékezünk a gyülekezet-alapító és templomépítő elődökről, különösen is azért, mert most 80 éve nyitották meg a szőkepusztai imaházat.

(Gyülekező és bevezető fúvós zene 10.00 órától)

Felhívjuk Olvasóink figyelmét, hogy az étkezés – a korábbi gyakorlatnak megfelelően – **önellátóan történik.**

A programban **igehirdetés, bizonyágtételek, versek, sok ének és fúvószene** lesz.

A déli órákban jut idő játékra, beszélgetésre, a kiállítás megtekintésére és egyéb fakultatív programokra.

Szeretettel várunk mindenkit!

Tudnivalók a

Szőkepusztai Konferenciáról

Szőkepuszta a Dunántúlon, Somogy megyében található. LIBICKOZMA felől közelíthető meg. Az M7-esről Fonyódnál kell lehajtani, Lengyeltóti, Öreglak, Pusztakovácsi, Somogyfajs érintésével a „LIBICKOZMA” táblánál kell jobbra fordulni.

Mielőtt beérnénk Libickozmára, a „KONFERENCIA” táblánál jobbra kanyar után 2 km-re van az imaház.

A konferencia 10.30-kor pontosan megkezdődik, 9.00 és 10.00 óra között érdemes érkezni.

A parkolás biztosított. Kemping széket vagy más ülőalkalmatosságot érdemes hozni.

A fúvósok próbája 9.30-kor kezdődik.

Az étkezésről mindenki maga gondoskodik. Víz, jó, ha hozunk magunkkal.

A konferenciát esős időben is megtartjuk az imaházban, ahol megtekinthetjük a kiállítást is.

Azok, akik szeretnének horgászni, horgász-felszerelést hozzanak magukkal. Két halastó közül is választhatnak, és a szokásos díj befizetése ellenében horgászhatnak.

Akik Szőkepusztán születtek, laktak, vagy a rokonságukból élt ott valaki, készüljenek egy rövid beszámolóval a délutáni Baráti Kör Találkozóra.

További információk a 06-20/886-0845-ös baptifonon!

Imádkozzunk azért, hogy kellemes és áldásos legyen a konferencia!

KÉRÉS

Amint azt lapunk más helyén közöltük, az idei nyáron lelkipásztor-gyerekek üdülését szervezzük Libickozma-Szőkepusztán. Mint eddig mindig, most is ingyenes lesz a tábor – segítendő a szülőket, akik zömmel 4–5 gyermeket is elfogadtak az Úrtól.

Néhány létfontosságú beruházás ill. beszerzés még előttünk van. A két megvásárolt telken levő romok elbontása, a sít elszállítása és a tereprendezés, sátrak és egyéb „fogyóeszközök” pótlása, élelmiszerek stb. beszerzése.

Kérjük azokat, akik megtehetik, hogy segítsenek adományaikkal a kitűzött célok elérésében. Mint tudjuk: „A jókedvű adakozót szereti – és meg is áldja az Isten.”

Testvéri köszöntéssel és köszönettel:

A Tábor vezetősége

Szókepuszta híre...

Szókepuszta – bár nincs a térképen – egyre nagyobb ismertségre tesz szert. Ha valaki az interneten rákeres, az első adandó alkalommal ráakad az imaház számos szebbnél szebb fotójára. A 118 keresési lehetőség közül számos foglalkozik az imaház történetével. Az is kiderül, hogy az említett fotókat 2007. aug. 17-e óta 2740 alkalommal látták, az utóbbi 30 nap során 75 alkalommal. Néhány fotót a Google Earth számára is kiválasztottak, az észrevételek pedig egytől egyik pozitívak. Néhányat idézek:

Egy szegedi böngésző az egyik képről azt írja, hogy ez egy egészen különleges fotó! Ha azt kérdezték volna tőle, hol áll ez a templom, Latin-Amerikát vagy Afrikát hamarabb említette volna, mint Magyarországot!

A fotók készítője, megköszöni a gratulációt, majd idéz az imaházon elhelyezett emléktábláról, miszerint ez a kis templom 1931-ben épült. A XX. század közepéig mintegy 200-an éltek és gazdálkodtak itt. Mára csak ez a kis imaház őrzi, hogy itt emberek éltek, örültek, küzdöttek. 2007-ben újította fel a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány!

Argentínától Amerikán át Kínáig jönnek a dicséző üzenetek. Valaki azt írja, hogy örül, hogy egy földire talált az interneten. Viszont szomorú, hogy Szókepuszta elnéptelenedett. Emlékszik arra, hogy Marcaliba is bejártak a szókepusztaiak. Nagyon jó, hogy ez a szép kis templom megvan és hogy fölkerült a képe a internetre.

A fotós is boldog, hogy egy „ismerős” jelentkezett, akinek a nagyapja itt volt kovácsmester. Majd megjegyzi, hogy sajnós egyre kevesebb az az ember, akitől kérdezhetnének, sőt már egyre több az, aki tőlük kérdez. Ezért született ez a fotó is...

Valaki arról ír, hogy nagyon szép ez a kis imaház, és nagyon jó a közzé tett fotó is. Sajnálatos, hogy ez a vidék is elnéptelenedett – írja, de nagy öröm, hogy legalább ennek a kis kápolnának a megmentésére megmozdultak néhányan. Tisztelet nekik – mondja és köszönet a fotósnak, hogy megmutatta.

*

Természetesen megtalálhatók az interneten a konferenciák és gyerek-táborok fotói, illetve filmjei, a Jó Pásztor idevonatkozó cikkei, számai is. Érdekes és hasznos időtöltés lehet – pl. csapnivaló TV műsorok helyett – a hasonló oldalakon való böngészgetés. Erőt, örömet, békét nyerhetünk általa.

– a szerk. –

**A Jó Pásztor
megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

Lelkipásztor-gyerekek ingyenesen üdülnek...

A Napsugár Gyermekmentő Alapítvány és a Jó Pásztor Alapítvány idei nyári táborába lelkipásztor-gyerekeket hívtunk meg. A magyarországi baptista lelkipásztor családok gyermekei mellett néhányan érkeznek Erdélyből, a Délvidékről és a Fölvidékről is.

Kissé humorosan szoktuk mondani, hogy a lelkipásztor-gyerekek „hátrányos helyzetűek”. Nekik aztán „viselkedni” kell, mindenkinek „megfelelni”, s bizony erre a szülők is ösztönzik őket. Nehezen viselhető előny ez a „hátrány”, mindenesetre most szülők (azaz szoros és rendszeres felügyelet) nélkül élvezhetik a nyár minden örömét és közben egymást is megismerhetik. Persze itt is lesz „felügyelet”, sőt: minden két gyerekre jut egy felnőtt, no de mégsem a szülők!

A programok szokás szerint igen változatosak, és persze a tábor – az összes járulékos költséggel együtt (kirándulások, belépők stb.) – ingyenes. Hitben hirdetjük így, remélve, hogy Kedves Olvasóink között lesznek olyanok, akik adományaikkal támogatják ezt a nemes kezdeményezést. Segíteni szándékozó olvasóinkat arra kérjük, írják rá a csekkre: „gyerektábor”!

A legkisebb adományt is hálásan fogadjuk és mindenkinek áldott, békés és kellemes nyarat kívánunk.

Testvéri üdvözlettel:

Dr. Almási Mihály

80 éve épült a szókepusztai imaház

Nyolcvan év nem nagy idő az emberiség történetében, de mennyi mindenre elegendő, ha rövid földi életünkre gondolunk. Nyolcvan éve, 1931-ben épült a szókepusztai imaház. Az idei nyári konferencián erről is megemlékezünk. Itt egy korábbi (2007. május-június,) Jó Pásztor cikkével igyekszünk kifejezni nagyrabecsülésünket bátor, áldozatkész missziós elődeink iránt, akik 80 éve, szeptember 8-án, ünnepélyes konferencia keretében megnyitották a Dunántúl első magyar baptista imaházát. Örülünk annak, hogy kései utódokként újjáépíthettük a romokat és július 31-én jubileumi konferenciára hívhatjuk mindazokat, akik kötődnek Szókepusztához, azokkal együtt, akik egyszerűen csak részt venni szeretnének egy áldott találkozón, emlékezve és előretekintve.

A konferenciát követő héten magyar lelkipásztorok gyermekei táboroznak térítésmentesen – támogatóink jóvoltából – köztük néhányan Erdélyből, a Fölvidékről és a Délvidékről is.

Mindenkit szeretettel várunk!

Dr. Almási Mihály

Így is épült imaház

Egy odaszánt életű család és egy maroknyi gyülekezet összefogásának története Szőkepusztán

Menyhárt Béla testvérék házánál a gyülekezet a nagy szobát mindig kisebbnek érezte. Amikor csak teheték, az árnyas fák alatt tartották az istentiszteletet. Ide az érdeklődők is jobban eljöttek. Vasárnaponként a pusztai csendben egy-egy Istent dicsérő ének vagy zeneszám csendült fel, hívogatva a fáradt vándorokat.

Menyhárték legidősebb fia, Béla, még 1926-ban megbetegedett. Levente oktatáson voltak, az egyik fiú lábát törte, az erős Béla fiú vitte sérült barátját. Megizzadt, ágynak esett, sohasem gyógyult meg, az erőltetéstől gerincsorvadást kapott. Hét évig haldoklott. Menyhárték keresztyéni türelemmel hordozták bánatukat. A sok munkában legnagyobb fiuk lett volna legjobb segítségük, de nem zúgolódtak... Anyagilag jobban álltak más testvéreknél, de nem tekintették ragadománynak, amivel bírtak. A körzet pénztárosának nem választhattak volna jobbat Menyhárt testvérnél. Sohasem mutatkozott hiány, amikor fizetni kellett, az Úr gondoskodott az egyenlegről, sokszor Menyhárt testvér által.

Az imaházépítés gondolatának leglelkesebb támogatói voltak. Nem mintha terhes lett volna számukra az a felajánlás, amit ideköltözésükkor tettek: „Amíg nem lesz imaház, náluk jó helyen lesz a frigyláda.” Érezték, hogy az Úr két kézzel áldotta őket, mint Obed-Edom házanépét. Mindig bensőséges, családias volt náluk az együttlét.

Először fából akarták építeni az imaházat. Talán éppen Menyhárt testvér felajánlása döntötte el, hogy téglából készítsék.

A Baptista Levéltárban is megtalálható tervrajzot Marosi Béla testvérrel készítették el. Menyhárték alkalmas telket adtak a megyei út mellett. Tégláégetőket hívtak, hogy ott helyben készítsék el a szükséges mennyiséget. Minden család felajánlást tett, hogy mennyit vállalnak. Gazdája akadt minden téglának, több mint felére Menyhárték nevét kellett volna írni készítettőként. Szükség volt kölcsönre is, amelyet törlesztésre vettek fel a banknál. Nem kértek segítséget más gyülekezetektől. A Békehírnökben jelent meg egy szerény tudósítás az alapkövetéletről, amely 1931. április 16-án volt. Többek szíve megmozdult, és zsebe kinyílt. Köszönettel fogadtak minden fillért.

„A puszták vándora részére felbecsülhetetlen az oázis, mely nemcsak a nap heve elől ad menedéket, hanem felüdülést is nyújt, üdítő forrása a szomszédos vándornak. Tízéves vágyaink teljesülnek egy imaház építésében, melynek alaptégláit április 16-án rakhattuk

le mennyei Atyánk kegyelméből. A mai nehéz és kilátástalan viszonyok között, és testvéreink túlterheltségét tekintve majdnem vakmerőségnek látszik az ilyen vállalkozás, melyhez a rendelkezésünkre álló tőke: parányi hitünk. Tekintettel a súlyos viszonyokra testvéreinknél sem akarunk zörgetni (a szíves támogatást azonban szívesen fogadjuk). Legyen szabad testvéreink imájába ajánlani imaházunk építését, mely Dunántúlon, különösen Somogy megyében mint baptista imaház, ritkaságot fog képezni”.

A következő testvérek adtak kisebb-nagyobb összeget az imaház építéséhez:

Dobrovai Józsefné Nagybjajom 2, Fülöp János, Szőkepuszta (nem gyülekezeti tag) 50, Gszelmann János, Balatonlelle 15, Heizer János, Somogyvamos 50, Iharosberényi Gyülekezet 27, Heckmann Margit, Budapest 10, Szomor József, Nagycsepely 4, Szeitert Konrád, Balatonlelle 4, Hegyalja úti Gyülekezet 15, Szabó Katalin, Budapest 50, Kincses testvérek, Vése, 5, Sandi Gyülekezet 5, Szántó Vendel, Sand 5, Tóth Erzsébet Budapest 4,80, Lakatos testvérek, Rákoshegy 40, özv. Torma Sándorné, Pálpusztá 5 pengőt adakoztak.

A lelkes testvéri összefogás eredménye a nem egészen 5 hónap alatt elkészülő kápolna lett. Volt olyan testvér, aki ezen a nyáron többet dolgozott itt, mint a saját földjén, és úgy járt, mint a mannaszedő, lett neki annyi, mint a többieknek.

A régen várt nap végre elérkezett. Szeptember 8-án (katolikus ünnep lévén) kedden, tartották meg az ünnepélyes avatást, mert így több látogató vendégre számíthattak. Dr. Somogyi Imre testvér, közösségünk akkori vezetője jött el az ünnepélyre. Már hétfő este sok testvér gyülekezett össze vidékről is Menyhárték házána. Fájó szívvel, és mégis örömmel búcsúztak a „régimiházról”. A küzdelmes, de szép emlékek ide kötötték őket. Menyhárt testvér öröme az volt, hogy egy évtizeden át szolgálhatott az imaterem átengedésével az Úrnak és a gyülekezetnek. Sajnos az újba, amelynek elkészüléséért nagyon sokat tett, nem sokáig járhatott, két év múlva meghalt.

(Részlet Jóföldi Gábor lelkipásztor szakdolgozatából)

LAPSZEMLE

A DIPLOMATA című magyar-angol 70 oldalas remek kiállítás és tartalmú színes magazin ez évi 3. számának már a külső címlapján a Baptista Szeretetszolgálat munkáját idéző egész oldalas fényképet látunk. Az újság főcíme „Segítségre várva” (Waiting for help). Négy teljes oldalt tölt ki kilenc színes képpel kiegészítve az az interjú, amelynek címe: „A hit és a szeretet mindenén átsegít”, alcíme pedig: „Beszélgetés Szenczy Sándorral a Magyarországi Baptista Szeretetszolgálat elnökével”.

Olvasóink jól ismerik a szeretetszolgálat munkáját. Mindenesetre a társadalmi megbecsülés és a nemzetközi elismerés komoly megnyilvánulása, hogy a tekintélyes nemzetközi magazin, amely a világ szinte minden országába eljut ilyen terjedelemben, abszolút pozitív hangvételben számoljon be e szolgálatról, miniszterekkel, államtitkárokkal, világhírű magyar és nem magyar művészekkel, diplomatákkal egy sorban. Legyen Isten áldása továbbra is Testvéreink munkáján!

– am –

A „DIPLOMATA” imént idézett száma „Ez történt...” c. rovatában „Együttműködés a hatékonyabb segítségnyújtásért” címmel közöl egy írást, amit itt idézünk:

„Két jelentős humanitárius tevékenységet folytató szervezet lépett szövetségre. A Baptista Szeretetszolgálat és Jeruzsálemi Szent János Szuverén Máltai Lovagrend autonóm Perjelségek Szövetsége (KMFAP) Magyar Nagyperjelsége 2011. január 7-én együttműködési megállapodást kötött elsősorban a harmadik világban – Afrikában – végzett segítségnyújtási tevékenységükkel kapcsolatban.

Az összefogás mindig konkrét célok érdekében történik, ez vezérelte a két szervezet vezetőit is dr. Szenczy Sándort* és prof. Popper Györgyöt. Miután megismerkedtek egymás működésével, értékrendjével, arra a következtetésre jutottak, hogy a közös fellépés szinergiája komoly erőt képviselhet és új lendületet adhat a munkának az afrikai kontinensen. A találkozón jelen volt dr. Fodros István, Sao Tomé and Príncipe tiszteletbeli főkonzulja, dr. Suha György, Gambia tiszteletbeli főkonzulja.

A Baptista Szeretetszolgálat magasan képzett szakemberei által végzett, világszerte elismert, humanitárius és karitatív tevékenység sokkal hatékonyabbá válhat a KMFAP afrikai helyismerete, gyakorlati tapasztalatai, kapcsolatrendszere és helyi szakembergárdája segítségével.

E tevékenység koordinálási, szervezési és gyakorlati feladataiban a KMFAP számos afrikai országban

működő nagykövetségei jelentős segítséget nyújthatnak.

A megállapodásban konkrétan megnevezték, mely területen szándékoznak együttműködni a jövőben: katasztrófák, balesetek, vészhelyzetek áldozatainak nyújtandó segítség, oktatás, fejlesztés és a nemzetközi diplomácia területén Afrikában. Arra törekednek, hogy munkájukat összehangoltan, egymást segítve végezzék.

Az oktatás kulcskérdés a meglehetősen fiatal átlagéletkorú afrikai országokban, az erre irányuló szervezési és gyakorlati munkát is együttesen kívánják végezni. A sokrétű feladatok magas szintű ellátása elképzelhetetlen jól felkészült és lelkiismeretes szakemberek, önkéntesek nélkül.

Afrikában sok segélyszervezet működik állandó, vagy időszakos jelleggel, de az óriási problémák enyhítése érdekében minden segíteni tudó szervezetre és jó szándékú emberre szükség van. (Popper Andrea)”

*Szenczy Sándor testvér és felesége Kati a díszdoktori diplomával, amelyet Szenczy testvér egy neves New York-i egyetemen kapott. Ezúton is szeretnénk Isten áldását kívánni életükre és szolgálatukra

Megállapodás aláírása

GYEREKREJTVÉNY az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv alapján

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvényben feltett kérdésekre küldjétek be a helyes válaszokat az ige hely megjelölésével.

Beküldési határidő: 2011. július 10.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1431 Budapest, Pf. 171.

1. Mi volt Pál eredeti foglalkozása?
2. Melyik istent imádták Efézusban?
3. Melyik szigetre érkeztek meg Pálék a hajótörés után?
4. Hogyan menekítették ki Sault Damaszkusból?
5. Hová valósi volt a kincstáros, aki Fülöppel találkozott?
6. Kinek a neve jelenti azt, hogy zerge?
7. Hány ember tért meg az első Pünkösdkor?
8. Mennyi idős volt a sánta, aki az Ékes-kapunál ült?
9. Mi történt Euthikosszal?
10. Hogy hívták a házaspárt, aki eltitkolta jövedelme egy részét?
11. Kinek hitték a lisztriaiak Barnabást és Pált?
12. Ki volt Kornéliusz?

Az előző rejtvényhelyes megfejtése: 1. Cézarea Filippi, 2. Jerikó, 3. Jeruzsálem, 4. Betánia, 5. Jeruzsálem, 6. Emmaus, 7. A Genezáret tónál, 8. Kapernaum, 9. Gadara, 10. Nain, 11. Samáriában, egy Sikár nevű városban, 12. Bethesda

Helyes megfejtést küldtek be: Bleda Nikolett (Kétegyháza), Vári Tímea (Kiskőrös), Barabás Hajnalka (Tuzsér), Marton Debóra (Lénárdaróc), Szász Aurél (Bp), Szász Abigél (Bp), Bóta Noémi (Tard), Majnár Titusz (Törökszentmiklós), Buffham Nicholasz (Bp), Jaeger Márk (Bp), Buffham Nóra (Bp), Halász Tamás (Bp), Surányi Péter (Bp), Doboróczki Gábor (Bp), Jaeger Tamás (Bp), Doboróczki Eszter (Bp).

Gratulálunk!

Élő közvetítés istentiszteletekről

Minden vasárnap délelőtt 10-kor és délután 5-kor élőben nézhető és hallgatható a baptista istentisztelet az Interneten
(www.erksebet.baptist.hu).

A korábbi rögzített felvételek is elérhetők ugyanitt. Ez a lehetőség különösen hasznos lehet mozgáskorlátozottaknak, időseknek, és mindazoknak, akik bármi ok miatt nem vehetnek részt a vasárnapi alkalmakon.

Idős testvérek kérjék gyermekeik vagy unokáik segítségét!

Gerzsenyi Sándor

Kis galambjaim

Reggelente szürke, szép galamb-pár
Röppen erkélyünkre, kutakodva,
Itt, a „hatodikon”.
Fészkelő helyet keresnek,
Valami nyugodalmas zugot.
Régi páros, ismerem őket.
Valószínűleg férj és feleség.
Tavaly is, ugyanitt, ugyanők.
Én azonban idén már mogorvább
És türelmetlenebb. – Hagyjatok!
Söprögethetném minden délután
Az itt lehullott gízgázt, tollpilhét,
A jellegzetes kis csomócskákat.
Nincs kedvem óvatosságra,
Meg hogy lábujjhegyen járjak,
Nehogy idillt zavarjak a nagy csendben.
Tegnap hajnaltájt megbeszéltem velük,
Hogy nem vállalom újabb „gyereket”.
Próbálkozzatok, kicsinyeim,
Esetleg itt, a szomszéd erkélyen.
Persze, nem értik. Jönnek, jönnek.
Dühöt tetetve, toppantok,
Kezemmel (szárnyaimmal) csapkodok.
Legalább egyhetes torzszalkodás,
Míg végre szűnik a roham

Ma éjjel azt álmodtam,
Hogy szegyenkezem e közjáték miatt,
Szép röptű drágáim!
De bizzatok, jóváteszem.
Kaptok majd tőlem, olykor-olykor
Egy-egy fél marék búzát, magvakat.
Tudjátok, lenn, a hárs alatt.
Együtt a többiekkel. Nem sajnálom.
És üdvözlöt a kicsinyeknek is!

KVÍZ KÉRDÉSEK

APOSTOLOK CSELEKEDETEI

A mostani kvízben – a korábban megszokott feleletválasztás helyett – a helyes válaszokat kérjük igehely megjelölésével.

A kérdéseket összeállította: dr. Sajben Klára
Beküldési határidő: 2011. július 10.

1. Mi volt Tertulusz foglalkozása?
2. Kire mondta Pál, hogy „meszelt fal”?
3. Mennyi ideig élt Pál Rómában a maga által bérelt házban?
4. Melyik városban volt az Egyenes utca?
5. Mi a közös az alábbi nevekben: Jusztusz, József, Barsabbás?
6. Hogyan halt meg Jakab apostol?
7. Milyen ünnep volt, amikor Heródes elfogatta Pétert?
8. Mennyi volt az értéke azoknak a könyveknek, amit elégettek Efézusban?
9. Hol nevezték először keresztyéneknek a tanítványokat?
10. Mi volt a foglalkozása annak az embernek, akinél Péter Joppében lakott?
11. Ki lakott a korinthusi zsinagóga szomszédságában?
12. Kinek az iskolájában tanított Pál Efézusban?
13. Hány órákor volt a délutáni imádkozás ideje Jeruzsálemben?
14. Honnan származott Apollós?
15. Kinek volt négy leánya, akik prófétáltak?
16. Hol lakott Elimász?
17. Kinek volt az apja görög, anyja zsidó?

18. Ki volt Málta előljárója, amikor Pálék megérkeztek a szigetre?
19. Hol hallgatta Lídia Pált?
20. Ki jövedölte meg Pál megkötöttségét?

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1. Timóteus, mert ő nem tartozott az első hét diakónus közé (ApCsel 6:1-7)
2. Rodosz, mert nem város, és nem tartozott a hét kisázsiai gyülekezet közé (Jel 1:11)
3. Magóg, mert ő nem Jákób fia (vagy nem a 12 törzs egyike) – (1Móz 35:23-26)
4. Bálám, mert ő nem „kispróféta”, és nincs könyve a Bibliában
5. Gileád, mert ez nem tartozott a pusztai vándorlás állomáshelyei közé (4Móz 33)
6. Lukács, mert ő nem volt a 12 tanítvány egyike
7. Elimász, mert ő nem missziómunkát végzett Cipruson, hanem a felsorolt másik 3 személy ellen volt (ApCsel 13:4-10)
8. Ikónium, mert arról nincs megemlítve, hogy Péter ott járt volna (ApCsel 10)
9. Otniél, mert ő nem tartozott a 12 izraeli kém közé (4 Móz 13)
10. Eliáb, mert ő nem volt a Mózes ellen lázadók között
11. Katonák megégetése, mert az nem tartozott Elizeus csodatételei közé, az Illésé volt (2Kir 1,2,3,4,5 fejezetek)
12. Lámpás, mert ehhez Jézus nem hasonlította magát, a többihez igen (Jn 6:35, 10,9, 15,1)
13. Kitartás, mert az nincs felsorolva a lélek gyümölcsei között (Gal 5:22)

A megfejtést beküldték: 35-en, akik a keresztrejtvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

Olvasóink írják

Számos kedves, jókívánságokat tartalmazó levelet kap szerkesztőségünk rendszeresen. Időnként egyikből-másikból idézünk, olykor a lap hasábjain válaszolunk. Most Durkó Gábor kedves békési olvasónk és támogatónk hosszú levelét szeretnénk megköszönni, amelyben részletesen ír fiatal kora békési zenei életéről, a háborúról, a rosszerdei gyülekezetéről, az elnéptelenedés okairól (téészesítés, árvíz stb.).

Többek között ezt írja:

„Nem voltunk zenei analfabéták. Juhász János és Oláh János testvér tanított bennünket fúvós zeneelméletre. Minden fiatal szolgált ének- és zenekarban. Persze a lányok főleg az énekarban... A rosszerdei gyülekezetből 17 férfi és fiú,

köztük én és apám, meg az öcsém – akaratunk ellenére részt vettünk a II. világháborúban... Tizenhatan, ki előbb, ki utóbb hazatérhettünk... Élénk gyülekezeti életünk bizonyítékeként két fényképet küldök mellékelten azért, hogy ha lehet, gazdagítsa velük Almási testvér lapunk, a „Jó Pásztor” változatosságát...

Sajnáljuk, hogy az értékes fényképeket nem tudja használni a nyomda, mert fénymásolatok, de irattárunkban megőrizzük őket. Durkó testvér életére az Úr gazdag áldását kívánva, köszöntjük a békési testvéreket is.

Testvéri üdvözlettel:

Almási Mihály

Túlélni

Judit sápadt arccal, üres tekintettel nézett ki a szürke panelház hetedik emeleti ablakán. Vékony ujjai gyengéden hozzáérték a tiszta ablakhoz. Máskor nem szeretett lenézni, de most megnyugtatta a mélység, a távolság a lenti világtól. Bajban vagyok – gondolta. Kicsit megijedt ettől a gondolattól, de meg is nyugodott. Végre ki tudta mondani, be merte vallani. Lelki vívódásainak testi kihatása is volt. Nem látszott rajta, de beteg volt. Megnyugvást csak a kórház folyosóján tapasztalt. Érdekes volt, hogy itt a szenvedések házában mintha megnyugodott volna.

Ott volt a másik oldal is: férj, gyerekek, munka. Ez nehéz terep volt, az eredmények nemcsak tőle fügtek. Úgy látta, a dolgok nem jól alakulnak, de ezt mintha csak ő vette volna észre.

A kérdéseivel egyedül maradt. Valamit tennie kellett. Elkezdett imádkozni. Pontosabban, annyit mondott halkán: Valaki segítsen.

Másnap folytatta. – Valaki segítsen nekem, mert bajban vagyok, egyedül vagyok.

Napjában többször mondott hasonlókat. Összefüggéstelenül beszélt. Egy-egy mondat között kiporszívózott, felkérdezte a fiától a verset, bevásárolt vagy telefonált. Sokat sírt. Volt olyan nap, hogy csak pár szót tudott kimondani: segíts, bocsáss meg! Nem volt benne biztos, hogy jól csinálja-e, de a feszültség oldódni kezdett. Elővette a Bibliát. Próbálta a zűrzavart csökkenteni, nem nézett tévét, kerülte a munkahelyi beszélgetéseket és elvállalta, hogy minden nap megsértatja a család kutyáját, Palacsintát. Fél év múlva egy osztálytalálkozón kapta az első emberi segítséget. E-mail-ek, telefonok, és talált a városban egy keresztény családot.

Lehet, hogy már te is találkoztál vele. Most épp egy padon ül, Palacsinta egy lepkét kerget. Behunyja a szemét, élvezi a meleg sugarakat az arcán. Engedi, hogy szeresse Isten.

Dr. Szabóné Dan Valéria

* A versenypálya

*Akik versenypályán futnak, mind jól szaladnak ám,
de csak egy nyer végül díjat a küzdelem után...
Ezért teljes gőzzel hajtok, én nem hagyom magam!
Tudom, célba érve harcomnak nagy jutalma van.*

*Én tehát úgy futok, mint aki nem feledi célját,
úgy öklözök, mint aki nem levegőbe vág,
hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem,
hogy a Krisztus hirdetésére alkalmas legyek.*

*Ki a versenypályán startolt, az mindenről lemond,
azért harcol, hogy elnyerje a babérkoszorút.
Tudom, rám is vár egy fejdísz, mely nem hervad soha,
futok, küzdök, míg az enyém lesz az élet-korona.*

Én tehát...

*Mikor versenypályám végén a mennybe érkezem,
igaz bírám elé állok, s ő így szól majd nekem:
„Nemes harcod megharcoltad, futásod véget ért.
gyere, vedd át méltó díjadat a kitartásodért!”*

Én tehát...

*Én nem gondolom, hogy már elértem,
vagy célnál volnék, de egyet teszek:
Ami mögöttem van, azt elfelejtve,
ami előttem van, annak nekifeszülve,
futok egyenest a cél felé!*

*Én tehát úgy futok, mint aki nem feledi célját,
úgy öklözök, mint aki nem levegőbe vág,
hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem,
hogy a Krisztus hirdetésére alkalmas legyek.*

Mike József

* Bemerítési bizonyoságtételében Papp Szilvia beszélt arról, hogy egy ének segítette a döntését az Észak-Amerikai Baptista Ifjúsági Szövetség kolorádói táborában. Közzöljük az ének szövegét – a Mike testvérek szerzeményét –, amely bizonyára másoknak is segítséget jelenthet.

Az ének egy különös apropóból született. Talán olvasóink közül is többen ismerték az erdélyi magyar baptista misszió meghatározó személyiségének, Veress Ernő testvérnek Barnabás nevű fiát, aki gyermekbénulással született. Hihetetlen türelemmel viselte e helyzetét, amíg – fiatal korában – haza nem hívta az Úr. Ez a gyász ihlette az éneket. A bemerítést követő második vasárnap délelőttjén Szappanos Tibor operaénekes testvérünk előadásában meghallgatható az ének, felesége, Noémi kíséretével. Megtalálható a pesterzsébeti istentiszteletek archív anyagában az interneten.

– am –

„Falumúzeum”

Jó negyven éve módszeresen gyűjtöm a népi kerámiát, a parasztbútorokat, régi szerszámokat, egyszerű mezőgazdasági gépeket, stb. Ezekből egy „pajtányi” lesz megtekinthető a nyáron, meg egy berendezett népi konyha, kemencével, sparhelttel, egy teljesen felújított istálló, góré stb. A gyűjtemény folyamatosan gazdagodik. Lassan szükség lesz egy kültéri „bemutatóra”, egy színre, ahol lovaskocsi, vetőgép, eke, szőlőprés stb. lesz látható.

Almási Mihály

Szürkemarha „trófea”

Öreg szecskavágó (jól működik!)

A kút virágokkal

Az istálló és a pajta

Babakocsi a múlt század közepén

Az öreg góré

A konyha

Tanösvény

Nem is csak ösvény, hanem az egész somogyi rengeteg, a régi betyárvilág búvóhelyei, a mező virágai, az erdő fái, bokrai szolgálnak „tanösvényül” az idén a táborozó lekipásztor-gyerekeknek, és persze feladat lesz az őzbak és a szarvasbika megkülönböztetése „élőben” – ha szerencsénk lesz találkozni velük, mint néhány hete, amikor is egy csordában mintegy 100 szarvas vonult át a Szőkepusztai imaház előtt.

Bemutató kert

A 8–10 éves gyerekek nem mindegyike ismeri föl a kerti növényeket. Két kiskertet ültettünk, ahol közelről lehet „tanulmányozni”, milyen is a bab, a borsó, a sárgarépa vagy a patison, a paprika, vagy a paradicsom „kiskorában” vagy épp amikor „serdül” no meg azt, hogy mennyivel más az íze mind ezeknek, mint amelyek az aszfalton „teremnek” vagy az üzletek polcain.

Súlyos fagykár Somogyban

Döbbszenten láttuk májusban a gyerektábor területére ültettek fákat. Lefagyott a platán, a kőris, a dió, a szelídgesztenye – és sorolhatnám. Teljes akácerdők veszítették el lombjukat, de még a tölgyek is lefagytak. Persze nem egész Somogyban, de Libickozmán igen. Most az alvórügyek erőlködnek, úgy tűnik sikeresen.

RÖVID HÍREK

A parasztporta a patak felől

A jászol szénával várja majdani lakóit.

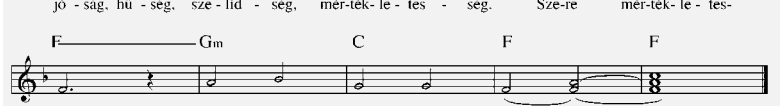
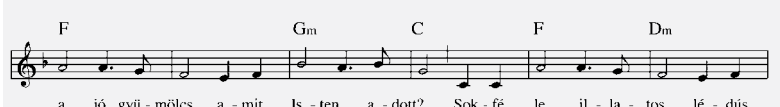
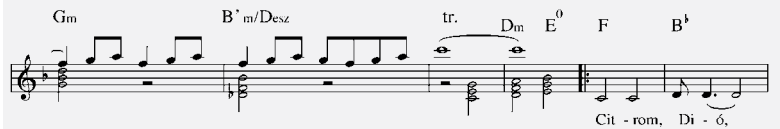

Lovas kocsi vasárnapi használatra

A LÉLEK GYÜMÖLCSEI - GYÜMÖLCSKOSÁR

Szöveg és zene: Tóka Szabolcs

Előjáték:

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845, Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

1	2	3	4			5	6	7	8	9		10	11	
12					13							14		
15				16				17				18		
19			20				21		22	23				
24						25		26		27				
	28				29		30		31		32			
33				34		35				36		37	38	
38			40					41					42	
43		44		45		46	47					48		
		49	50		51						52			
53	54			55		56		57		58				59
60					61		62		63					
64	65				66	67		68				69		
70					71			72				73		
											74			

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers a függőleges 63, függőleges 33, függőleges 29 és vízszintes 5 sorokon található. Beküldendő az igevers és az igehely.

A rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. Küldemények kézbesítőhelye **5. A megfejtendő igevers negyedik része** 12. Dal 13. József ezt a testvérét tartotta túszként Egyiptomban 14. Menyasszony 15. Szörny 16. Az ide vezető út mentén talált rá az Úr angyala Hágára 17. Borban van! 18. Izraeli bíra volt 23 éven keresztül – ford. 19. Azt a júdai királyt, akinek uralkodása alatt élt Ézsaiás 22. Nesztelenül haladó 24. Oholibámának, Ézsau feleségének a nagyapja 25. AÁF 27. Ez volt a foglalkozása Simonnak, akinél Péter Joppében lakott – ford. 28. Bátorodik 30. Tesz 32. ... a nagy varázsló – ford. 33. Ezen a hegyen temették el Áront 34. Mózes egyik fia 37. Nitrogén, kén és itrium vegyjele 39. Felsőloró szócska 40. Iskolai figyelmeztetés 41. Tölgyes, ahol az Úr megjelent Ábrahámnak – ford. 42. Mutatózó – ford. 43. A szekér eleje! 45. Az egyik kispap 48. Nagyon csíp 49. A lutécium vegyjele 51. A-val a végén: Peru fővárosa 52. Haza 53. Védő 56. Vízi átkelőhely 58. A

kis Jézusnak ezt vitték ajándékba 60. Patak Gáza közelében, Dávid seregei ezen túl is üldözték az amálékiakat 62. Zerubbábel atyja 64. Ősei 66. Olasz és spanyol autójel 68. Rikító egynemű betűi 69. Véghajrá! 70. Város, ide menekült Dávid Saul elől 71. Látnok, akit Ászá király kalodába záratott 73. Ijed betűi keverve 74. Királynőjéről híres hely – névelővel

Függőleges: 1. Júda fia Támártól 2. Filemon egykori rabszolgája volt 3. A Sziddim-völgyi csatában részt vevő egyik király 4. Atka egynemű betűi 5. Gomora királyja volt 6. Mesterséges – ford. 7. Előtag latin szavakban, jelentése: új 8. Fűszer 9. Egy nehézfém 10. A bölcs király 11. Van ilyen áldás is 13. Júda apósa 16. Törött testrész rögzítőeszköze 18. Júda király, Ézsaiás könyve említést tesz a napórájáról 20. Betegség 21. Ábrahám atyja 23. Az egyik legismertebb sumér város 26. Főzőedény **29. A megfejtendő igevers harmadik része** 31. Az édenkert őrizője a bűnbeesés után **33. A megfejtendő igevers második része** 34. Spanyol, norvég és magyar autójel 36. A-val a végén: vadon élő állat 38. Assíria király, Ezékiás király idejében 44. Áron felesége 46. Képes rá 47. Sablon – ford. 48. Ezen a helyen kellett volna feláldoznia Ábrahámnak Izsákot 50. Issakár egyik leszármazottja (1Krn 7:1) 52. Vallás 54. Rénum vegyjele 55. Kósó egynemű betűi 57. A Nemo kapitány írója 58. Maláta egyne-

mű betűi 59. „A” fából készült tárolóeszköz 61. Reped a tő jege **63. A megfejtendő igevers első része** 65. ...hárfá (hangszer)- ford. 67. A kenetben van! 71. Melegség 72. S-sel az elején: az út része 73. Estefele!

Beküldendő az igevers és az igehely.

Beküldési határidő: 2011. július 10.

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése: De még vár az Úr, hogy megkegyelmezhesen, még hallgat, hogy irgalmazhasson (Ézsaiás 30:18).

Helyes megfejtést küldtek be: Lörík Jánosné*

(Bp), Polányi István* (Bp), Kovács Bálint* (Újkígyós), Gulyás Ernőné* (Bp), Lomjánszki Jánosné* (Órbottyán), Dobner Béláné* (Bp), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Döme Károlyné* (Zirc), Bató Pál* (Dunaharaszti), Gyarakai Mihályné* (Békés), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Petrik Borisz* (Órbottyán), Mihály Sándor* (Szada), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Kovács Sándorné* (Miske), Sáfró János* (Pécel), Bató Tibor* (Ócsa), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Barabás Hajnalka* (Tuzsér), Farkas János* (Kiskőrös), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Horváth Jánosné* (Fadd), Bathó Erzsébet* (Komárom), Gaál Miklósné* (Tard), Martonné Szlepek Margit* (Tahi), Dr. Varga Lászlóné* (Pécel), Pócsi Lajosné (Hajdúszoboszló), Lisztes András (Albertirsa), Körömi Károly (Monor), Polányi Károlyné (Bp), Török János (Tabdi), Kerekes Béláné (Mágocs), Zielbauer Lászlóné (Bp), Szántó László (Tiszavasvári), Sáfró Sándorné (Bp), Baráth Imréné (Nyíregyháza), Sándor Mária (Bp), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Forrás Ferenc (Bp), Feik Jánosné (Pécs-Somogy), Majosi Andrásné (Bakonszeg), Gothárd Dóra (Budakalász), Hodoszó Jánosné (Méhkerék), Kissné Kovács Valéria (Hajdúböszörmény), Joó Attila (Budakeszi), Kovács Imréné (Ráckeresztúr), Papp József (Szomolya), Kalmár Lidia (Kiskőrös), Vajda Jánosné (Orgovány), Ádám Lászlóné (Sajószentpéter), Schmal Henrikné (Balatonszemes), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Spangenberg Rudolf (Kömlőd), Juhász János (Kiskunhalas), Gyurján Istvánné (Kiskőrös), Marton Elemér (Lénárdaróc), Bócsa Sára (Dunaújváros), Lovász Mihály (Kiskőrös), Hégyel Béláné (Békés), Németh Emília (Szombathely), Papp Béláné (Pécs), Moravszkiné Somogyi Judit (Bp), Majnárné Szommer Annamária (Törökszetmiklós), Marton András (Bp), Török Sándor (Debrecen).

Könyvjutalomban részesült: Forrás Ferenc (Bp), Kalmár Lidia (Kiskőrös), Majosi Andrásné (Bakonszeg), Illyésné Katona Ibolya (Pécel), Szántó László (Tiszavasvári)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.